

Recensie De Telegraaf ★★★★★ 1/2 Liefdesbrieven

Liefdesbrieven met Anne-Wil Blankers is een onvergetelijke theaterervaring

Twee topacteurs en een tafel - meer is er niet nodig om anderhalf uur mee te leven met vrienden Melissa en Andrew, die middels brieven een vriendschap van ruim een halve eeuw in stand houden. Anne-Wil Blankers en Hans Croiset geven met intonatie en kleine gebaartjes humor en kleur aan de twee personages, die erachter komen dat het leven zelden loopt zoals je had gehoopt.

Meerdere malen drijft het leven Melissa en Andrew uit elkaar, al weten de twee vrienden elkaar steeds weer terug te vinden. Een van de meest markante botsingen doet zich voor na hun eerste, teleurstellende gezamenlijke seksuele ervaring. Melissa pleit ervoor te stoppen met brieven te schrijven, omdat ze al schrijvend een ander beeld van zichzelf kunnen schetsen dat wellicht niet voldoet aan de werkelijkheid. Andy werpt tegen dat hij juist in woorden heel goed kan omschrijven wat hij echt voelt – hij kan goed nadenken over de manier waarop hij zijn innerlijke twijfels en angsten met Melissa kan delen.

Het ingetogen *Liefdesbrieven* van de Amerikaanse schrijver A.G. Gurney, dat in 1988 in première ging, is een bijzonder stuk. Twee acteurs zitten anderhalf uur achter een tafel en lezen de brieven voor die Melissa en Andy elkaar gedurende hun hele leven schrijven. Het begint in 1937 met de uitnodiging voor een kinderpartijtje en eindigt een halve eeuw later, als beide personages de balans opmaken van hun beider levens. Anne-Wil Blankers voerde het stuk zeventien jaar geleden al eens op met Paul van Vliet. Nu is zij 85 en deelt zij het podium met Hans Croiset (90). De keuze voor *Liefdesbrieven* werd deels uit nood geboren: Blankers baalde ervan dat het bij haar vorige (magistrale) voorstelling *Galerie The Waverly* langer duurde dan ze wilde voordat ze alle teksten uit haar hoofd kende.

Geld blijkt niet gelukkig te maken

Ondanks de duidelijk afgebakende opzet van de voorstelling overstijgt wat de twee acteurs doen het 'slechts' voorlezen van brieven. Met intonatie, kleine gebaartjes en onderkoelde humor tonen beide spelers zich groots in het kleine. Blankers krijgt daar met haar brieven net iets meer de ruimte voor, omdat haar Melissa een meer uitgesproken karakter heeft dan Andrew. Melissa komt uit een rijke familie en kiest voor een leven in de kunst; Andrew heeft minder geld en krijgt van huis uit vooral plichtsgetrouw te zijn en hard te werken om in het leven te komen waar hij wil zijn.

De persoonlijke besognes van het tweetal voeren de kijker, vooral via Andy, terloops ook mee door de geschiedenis van twintigste eeuw. Hij belandt in de marine en reist de hele wereld rond, terwijl Melissa zichzelf ontwikkelt als kunstenaar en trouwt met een saaie, maar machtige bankenman. Geld blijkt niet gelukkig te maken en gelijke rechten voor

vrouwen blijken nog niet in beton gegoten. Andy en Melissa verliezen elkaar regelmatig uit het oog, maar vinden elkaar ook weer terug op momenten dat het ertoe doet - bij sterfgevallen in de naaste familie, depressies of bij andere grote twijfel over levenskeuzes. Sommige vrienden komen en gaan, anderen blijven en blijken aan het slot meer impact op je leven te hebben gehad dan je ooit had durven vermoeden. Tegen beter weten blijf je als kijker hopen dat de twee tegenpolen vroeger of later een lang en gelukkig einde samen is gegund.

De twee acteurs zitten achter een tafel en lezen brieven voor. © Bram Willems

Ondertussen hangt het publiek aan de lippen van de twee grijze topacteurs, die met zichtbaar plezier kleur en reliëf geven aan hun interessante, gelaagde alter ego's. Een tafel, twee spelers en een slimme, gevoelige, grappige tekst blijkt voldoende te zijn voor anderhalf uur memorabel toneel. *Liefdesbrieven* is een onvergetelijke ervaring die geen enkele theaterliefhebber zichzelf dit seizoen mag onzeggen.